

Det andet forslag hedder lov om ændring af lov om varmforsyning, og begge forslag er fra sidste samling, så de er relativt friske. Derfor er det vigtigt, at vi på alle punkter sikrer, at man ikke går noget uden retskendelse.

Sonja Albrink (CD):

Det er jo ikke første gang, vi debatterer spørgsmålet om offentliggørelse af kontrolresultater her i Folketinget.

I CD afviser vi heller ikke brugen af offentliggørelse af kontrol- og tilsynsresultater, heller ikke hvis offentliggørelsen omfatter angivelse af navn og virksomhed. Denne offentliggørelse kan til tider være et meget nyttigt redskab for forbrugerne til at træffe nogle valg eller nogle fravalg i nogle bestemte situationer.

Vi er dog af den opfattelse, at offentliggørelse skal tjene et formål og ikke bare have karakter af en ekstra straf for dem, som har trådt ved siden af. Nogle skal rent faktisk have glæde af oplysningerne, og det skal ikke være ren underholdning, som man kan bruge til at pege fingre med.

For som det også er nævnt i forespørgslen, er der jo faktisk også et retssikkerhedshensyn, der skal tages. Hvis en offentliggørelse eksempelvis drejer sig om negative oplysninger, hvilket jo som oftest er tilfældet på fødevarerområdet, som vi har beskæftiget os meget med i dag, ja, så kan en offentliggørelse have ganske alvorlige følger for den, hvis navn eller virksomhed bliver gjort til genstand for offentliggørelsen. I yderste konsekvens kan offentliggørelsen jo ødelægge den pågældendes levebrød.

Derfor synes vi i CD, det er meget vigtigt, at man har nogle klare regler for, hvad man kan offentliggøre, hvornår ting kan og skal offentliggøres, og hvorledes oplysningerne eventuelt demteres eller berigtiges. Og om reglerne i dag er klare nok, kan man måske sætte et spørgsmålstegn ved.

Man må jo heller ikke glemme, at offentligheden jo i meget stort omfang har adgang til at få indsigt i offentlig myndighedsudøvelse, primært i kraft af reglerne i offentlighedsloven, som bygger på nogle gode og rigtige principper. Derfor vil en mere harmonisk og restriktiv offentliggørelsesstrategi jo under ingen omstændigheder indskrænke den enkelte borger til at få adgang i den indsigt. Det er jo bare et spørgsmål om, hvor let den adgang er, og altså om de oplysninger skal stilles til rådighed via Internettet, aviser eller lignende, eller om man skal udvise

en eller anden form for initiativ for at få adgang til de her oplysninger.

Som allerede nævnt er det vores opfattelse, at offentliggørelse skal bringes i anvendelse i de situationer, hvor borgerne har et behov og et krav på at få en hurtig information, så de har mulighed for at vælge eller fravælge.

Her er spørgsmålet om hygiejne i fødevarer- virksomheder et oplagt eksempel. Efter vores opfattelse har borgerne krav på at få vide, at en bestemt restaurant eller lignende har et problem med hygiejnen. Til gengæld skal informationen være relevant, og det vil sige, at offentliggørelsen skal ske, når dårlig hygiejne er konstateret og ikke måneder efter. Samtidig er det også vigtigt, at der sker en løbende opdatering, samt at en konstatering af udbedring af forholdene også straks offentliggøres.

Offentliggørelse skal virke som et incitament og ikke som en straf, selv om en offentliggørelse af negative kontrolresultater med navns nævnelse nok altid af den enkelte vil blive opfattet som en straf.

Alle kan jo begå en fejl, og derfor er det også vigtigt, at der trækkes en klar grænse for, hvornår der bør ske en offentliggørelse. Her skal man efter CD's opfattelse tage udgangspunkt i grovheden, som bl.a. indebærer, hvilke subjektive ting der kan henføres til de enkelte forhold.

På de områder, hvor kontrolresultaterne vedrører ting, som har med sundhedstilstanden at gøre, skal der selvfølgelig også lægges vægt på risikomomenterne.

Anders Samuelsen (RV):

Der er to kernepunkter i denne debat, som vi har fulgt i løbet af i dag.

Der er en debat om forholdet eller misforholdet mellem en forseelse og så den konsekvens, den forseelse kan få, når den bliver offentliggjort på f.eks. Internettet. Hvis det på den anden side er offentliggørelse af kontrolresultatet med henblik på informering af forbrugeren, som er det tungtvejende hensyn, vi skal tage, så falder hensynet til at kunne offentliggøre de kontrollerede resultater langt tungere.

Gennemskuelighed og sammenlignelighed på tværs har også været et debattemne i dag.

Hvis vi tager det med hensyn til forbrugerne, så træder det rimelig tydeligt og rimelig hurtigt frem, at information om, hvordan det, der bliver kontrolleret, ser ud på nuværende tidspunkt, er helt afgørende.